

АНДРЕ ШЕНИЕ
ИЗКУСТВОТО Е СРЕДСТВО ЗА
ИЗРАЗ НА ДУШАТА...

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Изкуството е средство за израз на душата;
ръцете само пишат — поети са сърцата.
Под вътрешния порив човек не би успял
да спре стиха, внезапно в главата му назрял.
Дори да не желаеш, стихът се появява,
просмуква мисълта ти и литва ток тогава...
Сърцето ти диктува и пишеш. Все така
нататък ще го следва послушната ръка.
Ако на любовта ти със обич се отвърща,
ако безбурна радост и младост всемогъща
в лицето ти преливат сияйния си цвят,
стихът ти е изпълнен с цъфтеж и аромат
и отразяващ здраве, намира, че добре е
да се живее, даже и да се остарее...
Ала ако сърцето наскоро е било
измъчено, понесло непоправимо зло,
и хубостта, която желаеш за съпруга,
забравя те и лесно се впуска в обич друга,
ако болезнен пясък^[1] отвътре те гори,
стихът ти е във траур и вижда мрак в зори
и угнетен от мъка, твърди, че във всемира
единственото благо е туй: да се умира...
Сърцето си разкрива поетът — всеки ред
проблясва от възторзи или от гняв е блед.
Напразно мисълта е менлива и крилата —
догдето литне, ето, задържа я душата.
На себе си не може човек да измени —
превърща в настояще отминалите дни
и сам се опознава чрез мъдрата охота
безспирно да прелиства духа си и живота.

[1] ... болезнен пясък. — Шение е страдал от бъбречно възпаление. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.